

Dobrodoča velika pekarna lepi trg, lokali na prometni točki se zaradi družinskih razmer poceni proda. Naslov v upravnistvu. 225

Na prodaj je lepo posestvo ob okrajni cesti in ob kolodvoru Sv. Jurij ob juž. žel. Natančneje se poizve v gostilni Mastnak, Sv. Jurij ob juž. žel. 224

Hiša, zidana z opeko krita št. 59, 2 orala njive v Terničah na prodaj. Cena Din 16.000. Kupci naj se oglasi-jo pri Ani Šimak, Orchova vas pri Slivnici. 218

Lepo posestvo na prodaj v Sp. Hočah 12. 221

Lepo posestvo v bližini Maribora, 8 minut od železniške postaje, 3 minute od državne ceste, približno 14 oralov, stanovanje s tremi sobami in kuhinjo takoj na razpolago, 2 kleti, veliki obokani hlev, uta, vse pripravnno za vsako obrt se proda. Naslov v upravnistvu. 233

Kupi se posestvo do 3 orala z nekaj vinogradom v bližini Sv. Ilj v Slov. gor. Lahko ostane stara oseba na posestvu. Fluher Alojzija, Svečina, Zg. Sv. Kungota. 232

Proda se posestvo v Sp. Hočah. Novo zidana hiša blizu cerkve in kolodvora. Več se izve v upravnistvu. 236

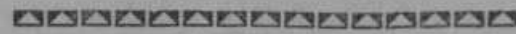
Proda se posestvo. Hiša, orala zemlje, velik sado-gospodarsko poslopje, 4 kosnik, 10 minut od Sloverske Bistrice. Naslov gostilna Zorzini, Slovenska Bistrica. 247

Posestvo v Ljutomerskih goricah, 8 oralov, od tega 1½ orala vinograd v zelo dobri legi, ostalo njive, travniki, sadonosnik, 1½ orala gozd, poslopje v dobrem stanu, ob glavni cesti, 10 minut od postaje. Naslov v upravi lista. 251

Ljudska hranilnica in posojilnica v Rečici v Sav. dolini registrirana zadruga z neomejeno zavezo ima

redni občni zbor

ine 4. marca 1928 ob 4. uri popoldne v prostorih g. Antona Fürsta v Rečici

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora iz leta 1927.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobrenje računskega zaključka za leto 1927.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

234

ODBOR.

KMETOVALCI, POZORI

Kar je bilo nekda; to velja tudi danes. Uporabljajte staro vsestransko preizkušeno sredstvo redilca prašek za žito in o. posebno za prašiče:

Zakonito zavarovana znamka „MASTELIN“

Same poskusite in prepričali se bode! Dobi se v vseh trgovinah na deželi in v glavni zalogi

1630

A KOSEC, MARIBOR.

Veletrgovina galanterije in igrač

F. König, Celje

prodaja po reklamnih cenah:

Otroške vozičke od Din 420.— naprej 18c

Damske ročne

torbice . . . . . " " 27-50 "

Potne košare . . . . . " " 62-50 "

Gramofone . . . . . " " 360.— "

Gramofonske plošče v veliki izbiri.

Redni občni zbor

Spodnještajerske ljudske posojilnice v Mariboru

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

se vrši v četrtlek, dne 8. marca 1928 ob 16. uri v uradnih prostorih v Mariboru, Stolna ul. št. 6 s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem obnem zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Potrjenje rač. zaključka za leto 1927.
5. Volitev nadzorstva.
6. Volitev treh članov načelstva.
7. Slučajnosti.

V smislu § 33 društvenih pravil se vrši o slučaju nesklepnosti eno uro pozneje, t. j. ob 17. uri istotam drugi občni zbor, ki sme sklepati ob osamem številu navzočih združnikov.

231

Načelstvo.

Med. univ.

Dr. Josip Marcius

sprejema od 10. do 12. in od 2. do 5. ure

220

G. sposka ul. 40. I. Maribor

Sedaj vidim, ko sem enkrat kupil, da je veletrgovina R. STERMECKI v CELJU, najboljši vir za nakup sukna in kamgarnar zamošne obleke, volne svile, cezirja in delna za ženske obleke, platna, oksforda, modrotiska, cvilha ter spleh vse manufakture, ker je vse prave vrste kakovosti iz najboljših svetovnih tovarn in mnogo nižje cene, kakor povsod drugod. Pišite takoj po vzorce na veletrg. R. STERMECKI, CELJE, ŠT. 24

Naročila čez 500 Din poštnine prosto. 227

Artur Sills:

8

Smrtna past.

Ameriški roman.

Priredil Fr. Kolenc.

(Dalje.)

— Cola! — je zaklical nekdo.

Kost je padla s ploščnato stranjo. Za dobiček pa je treba, da se postavi na tla tako, da stoji z S navzgor.

Nasprotnik tudi ni imel sreče. Po pravilih sta morala svoto podvojiti. Oba sta vrgla in Dübello je dobil.

Konkurent se je nevoljno postavil med gledalce. Dübello je obstal in pustil denar na mizi.

— 16 dolarjev je na mizi! — je ponovil sodnik. Ko se tudi sedaj ni nikdo javil, je namignil Dübello, da odnese denar.

Dübello je ravno hotel pospraviti denar, ko je prišel iz gostilne Miguel. Bil je mnogo lepše oblečen, kakor drugi.

Pastirji so s pričakovanjem zrlji na njega. Dobro so ga poznali. Gotovo se bo merial s tujcem.

Dübello ga je pozorno ogledoval. Že ob prvem srečanju je spoznal, da ga Miguel ne more videti, ali pa snuje proti njemu kaj. Ker je vedel, da med igro često pride do prepira, je predlagal, da se svota zmanjša.

Miguel se je smejal.

— Ne, za celo igrajval — je rekel.

— Dobro! — je odgovoril Dübello. — Igrajva torej!

Miguel je prvi vrgel. Poznalo se je, da je mojster v tej igri. Visoko je zagnal kost. Kljub temu ni imel sreče. Na mizo je položil polno pest srebrnega denarja.

Dübello je tudi nesrečno vrgel in je dal na mizo denar.

Sedaj je bil Dübello na vrsti, da prvi vrže. Bil je bolj previden kot prej. Dlani je obdrgnil s peskom. In potem je zagnal.

Igranje z visokimi svotami je bilo nekaj nenavadnega, zato so vsi gostje zapustili gostilno, da bi prisostvovali igri. Nekateri so bili že pijani. Vsi povprek so kričali.

— Suerte! Suerte! — so klicali Dübellovi pristaši.

— Cola! Cola! — so odgovarjali Miguelovi prijatelji.

Kost je obstala v obliki S.

Dübellovi pristaši so ploskali. Tujec je vrgel »suerte«. Isto mora storiti tudi Miguel, drugače izgubi ves denar.

Miguel je stopil naprej, pograbil kost in jo zagnal. Krasno jo je vrgel, a zopet je imel smolo. Dübello je dobil.

Getzemani in Golgata!

Premišljevanja o trpljenju Gospodovem in molitve za vse dneve svetega postnega časa. Vezana knjiga stane Din 80.— in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Prostovoljna javna dražba nepremičnin.

Okrajno sodišče pri Sv. Lenartu v Slov. gor. bode v zapuščinski zadevi po dne 16. julija 1927 umrlem Petru Mesarecu, veleposestniku v Jurjovskem dolu, na javni dražbi prodajalo k tej zapuščini spadajoče nepremičnine in sicer:

I. Dne 2. marca 1928 ob pol 9. uri na licu mesta v Zgornjih Zerjavcih gozd parc. št. 47 k. o. Zgornji Zerjavci v izmeri 2 ha 61 a 87 m² v cenilni vrednosti Din 5.257.—, Istega dne ob 11. uri posestvo vl. št. 31 k. o. Jurjovski dol na licu mesta v izmeri 24 ha 88 a 95 m² (hiš. št. 13) v cenilni vrednosti Din 64.210,75 in pritliklin: 1 breja krava, 2 kravi, 1 brana, 1 pljug, 2 voza, konjska oprema, okoli 40 mtc sena, 2 kobili, vejnik, mlatilnica v cenilni vrednosti Din 8.845.—. Oddaljenejši gozd v izmeri 2 ha 3 a 79 m² se bo prodal za sebe kot parcela.

II. Dne 3. marca 1928 ob 9. uri: a) posestvo vl. št. 50 k. o. Jurjovski dol v izmeri 16 ha 76 a 9 m² v cenilni vrednosti Din 68.640,30 (Rantaša). To posestvo se bo prodalo na licu mesta po skupinah, ki se bodo določile, ocenile in pokazale na licu mesta. K temu posestvu pritiče gozd v izmeri 8 ha 79 a 31 m²; b) istega dne na posestvu vl. št. 50 k. o. Jurjovski dol (Rantaša) se bo prodala parcela št. 417 k. o. Ploderšnica vrt v izmeri 4 a 35 m² v vrednosti Din 21,75.

III. Dne 5. marca 1928 ob 9. uri: a) zemljišče vl. št. 126 k. o. Jurjovski dol (Senveter) v izmeri 16 a 30 m² v cenilni vrednosti Din 336,50 na licu mesta v Jurjovskem dolu; b) nato istega dne posestvo vl. št. 6 k. o. Partinje v izmeri 5 ha 63 a v cenilni vrednosti Din 18.038.—, s pritliklinami: 1 voz, 1 vejnik, 1 lojtre, 1 omara, 12 mtc sena v cenilni vrednosti Din 425.— na licu mesta v Partinju (Sumandl); c) nato istega dne posestvo vl. št. 275 k. o. Partinje (pristavnik Zvajkar) v izmeri 7 ha 20 a 66 m² v cenilni vrednosti Din 20.860,70.

IV. Dne 6. marca 1928 ob 9. uri: a) posestvo vl. št. 328 k. o. Partinje (Šnofl) v izmeri 1 ha 3 a 54 m² v

cenilni vrednosti Din 5.187,40; b) nato posestvo vl. št. 125 k. o. Partinje (Plavec) v izmeri 13 ha 55 a 80 m² v cenilni vrednosti Din 32.185.—. To posestvo se bode prodajalo po skupinah oziroma parcelah in se bodo parcele oziroma skupine določile na licu mesta kakor tudi njih cenilna vrednost.

V. Dne 9. marca 1928 ob 10. uri se bode prodajalo posestvo vl. št. 38 k. o. Zgornje Hlapje v izmeri 4 ha 42 a 13 m² v cenilni vrednosti Din 11.070,90, s pritliklino enega dreva od stiskalnice v vrednosti Din 400.—. Na licu mesta se bodo določile skupine oziroma parcele, ker se bode posestvo prodalo po skupinah oziroma parcelah, če ne bo kupca za celokupno posestvo. Cenilne vrednosti parcel oziroma skupin se bodo določile na licu mesta.

VI. Dne 10. marca 1928 ob 9. uri: a) posestvo vl. št. 46 k. o. Grušova v izmeri 7 ha 70 a 54 m² v cenilni vrednosti Din 21.748,44; b) zemljišče vl. št. 17 k. o. Trčova v izmeri 44 a 24 m² v cenilni vrednosti Din 1.327,20 ob približno 12. uri na licu mesta.

Po želji kupcev in po volji zapustnika se lahko napravijo nove skupine, oziroma se bodo posestva prodala po parcelah, kajti vse dražbe vseh zemljišč se bodo vršile na licu mesta in se bodo skupine takoj zamejičile. Tako se bode prodajalo, če bo taka prodaja v korist zapuščine.

Vsak kupec bo moral takoj položiti 20 % izklicne cene kot varščino, brez katere se ne more nikdo udeležiti dražbe. Nadponudek je mogoč v roku 14 dni po podelitvi domika pri podpisnem sodišču in mora znašati najmanj 10% kupnine oziroma domika.

Ostali in natančnejši dražbeni pogoji so kupcem na vpogled pri okrajnem sodišču Sv. Lenart, na oddelku I.

OKRAJNO SODIŠČE SV. LENART V SLOV. GOR.,
dne 26. januarja 1928.

208

DR. TAVZELJ.

Najb liše garantirane
cepljene **trte** 130
zgodne **breškve**
sadne **divjake**

razpošilja najugodnejše:
J. GRADIŠNIK, trto- in
drevesnicarsko podjetje
DOBRNA PRI CELJU.
Cenik na zahtevo zastoji!

Tomažev žlindra
Apneni dušik
Superfosfat
Kalijeva sol

vedno po najnižji ceni
v zalogi pri tvrdki

Lovro Petovar
Ivanjkovci.

105
Dober zaslužek dobi vsakdo (moški in ženske), ki je pošten in hoče delati. Priložite 2 Din. »Brezalkoholna produkcija«, Ljubljana, Poljanski nasip št. 10 M. 197

V vsakem petem paketu po pol kg zdravstvene sladne kave Viktor Jarc, ki je izvrstne kvalitete, se nahaja 2 Din v gotovini za premijo. 83

Čevljarna D. Uršič

Celje, Breg št. 1

Prporoča svojo veliko zalogo
moških, ženskih, otroških in
športnih čevljev vseh vrst.

186
Cene konkurenčne!

Ceniki na zahtevo
brezplačno.

Zušno-štajerska hranilnica Celje

v lastni hiši Čankarjeva ulica št. 11, nasproti pošte. — Ustanovljena leta 1880 sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure in jih obrestuje po kolikor mogoče najvišji obrestni meri. Rentni davek plačuje hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo okraj: Gornjigrad, Sevnica, Smarje, Soštanj, Vranksko in rezervni zaklad. Hipotekarna posojila in vsakovrstni drugi krediti pod ugodnimi pogoji. Pošne položnice na razpolago. 8

Izguba je Miguela razdražila. Odpel je s srebrom okovani jahalni bič in ga vrgel poleg zaboja na tla. Iz zivalno je gledal na nasprotnika.

Ta je sprejel igro. Na mizo je položil svoj bič, ki je bil dragocenejši od Miguelovega.

Na vrsti je bil Miguel in je vrgel »suerte«.

Ako Dübello ne vrže »suerte«, izgubi. Zagnal je.

— Cola! Cola! — se je zaslišal krik.

Dübello je izgubil. Postal je nervozen in ni maral prenehati. Mirno je šel h konju, vzela s tal srebrno opravo brez sedla in ko se je vrnil, je vrgel vse poleg mize v pesek.

Zopet je zagnal in zopet se je slišal krik:

— Cola! Cola!

Sledil mu je Miguel. Vrgel je in kost je padla z S navzgor.

Dübello je pokazal na sedlo. Zopet je izgubil. Ni vedel, kaj bi še zastavil. Miguel se je sklonil, da bi odnesel plen.

— Čakajte! — je rekel nasprotniku. — Se enkrat bi rad vrgel.

— In kaj stavite? — je vprašal brezobrazno Miguel.

Dübello je pokazal na konja.

— Konja — je izjavil mirno; — ako dobim, mi daš svojega. Moj je dvakrat toliko vreden.

Miguel se je zadovoljno režal. Vse je šlo, kakor je želel. Šel je h konju in ga je pregledal.

— Dobro — je dejal. — Prvi met je tvoj.

Med gledalci je vladala smrtina tišina. Miguelu so se tresle roke, ko si je prižgal cigareto. Na obrazih gledalcev se je brala nervoznost. Samo Dübello je bil navidezno popolnoma miren. Še smehljal se je, ko je drgnil kost s peskom.

Naprej se je nagnil in dolgo gledal tje, kamor je imel zagnati kost. Vrgel je . . .

Trenutna tišina, potem pa je neki glas rekel:

— Cola!

Dübello se met zopet ni posrečil. Šel je na drugo stran, dvignil je kost in jo uslužno podal nasprotniku.

Po metu se je prej vedno nekoliko oddaljil in se je včasih celo s hrbtom obrnil proti igri. Sedaj pa je obstal poševno nasproti Miguelu.

Ta se je postavil na črto, upognil desno koleno in je ravno gledal naprej.

Desno roko je počasi iztegnil nazaj. Vse naokrog globoka tišina. Prihodnji trenutek bo odločilen. Krog Dübellovih ust je poigraval smehljal.

Miguelova roka se je močno zganila.

— Stoj! — je naglo zaklical strog glas. Dübello je zagrabil revolver in ga naperil na Miguela. — Roko na kvišku! — je ukazal.

Na Kalvarijo!
Knjiga 23 križevih povov in drugih molitev za post. Slane vezana Din 25.—, naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Na

Tezno. Pri nas je uprizorila naša šolska mladina igrice »V predpustni noči«, zapela in zarajala v veliko radost staršem, ki so napolnili dvorano do zadnjega kotečka. Prireditev je sijajno uspela v vsakem oziru ter se nam je na tem mestu prav iskreno zahvaliti cenj. učiteljsstvu za trud in požrtvovalnost, tamburaškemu društvu »Zvon« pa za prijazno sodelovanje.

Ljutomer. V našem mladem mestu je neko mogočno društvo, ki ima nalogo centralizirati vsa stara narodna društva, kakor čitalnico, Pevsko društvo itd. Kar je staro med staro šaro. Čitalnici se je posrečilo še v tem letu životariti, a Slovensko pevsko društvo je postalo žrtev šovinizma in lakomnosti. To društvo je bilo ustanovljeno leta 1894. v najhujši dobi nemškutarstva ter je storilo za narodno probudo v mestu in v okolici prav mnogo. Pevsko društvo je vselej rado sodelovalo pri cerkvenih slovesnostih, pri vseh narodnih prireditvah ter nas je razveselilo vsako leto tudi s samostojnimi koncerti, ki so bili vselej prav dobro obiskani. Društvo je gojilo mladinsko petje, solo petje, moški, ženski in mešani ter salonski orkester. Imelo je tudi svojčas tamburaški odsek. Do razpada ni menda prišlo radi pomanjkanja pevskih moči, pač pa radi tega, da si prisvoji nasprotno društvo na najlozji način klavir in drugo. Dobro so nam še v spominu lepi koncerti, pri katerih so sodelovali tudi dobri goslači, kakor gg. Serajnik, Nerat ter zlasti slavnoznani baritonist č. g. Kamilo Kolb iz Zagreba. Zal, da je zbolel dosedanji pevec, ki je društvo vodil nesebično 32 let. Za dobrobit društva je žrtvoval ves svoj prosti čas, za vse to pa kot častni član društva niti ni bil povabljen na zadnji občni zbor, na katerem se je pripetil tak kulturni škandal. Tako se plačuje narodno delo ob 60letnici njegovega rojstva. — Častni ud sedaj uničnega kulturnega društva.

Rožiški vrh. Na Svečnico nam je smrt utrgala iz naše sredine Janeza Mir, posestnika v Rožičkem vrhu občine Stanetinci. V 71. letu je po 7dnevni kratki boleznj umrl previden s svetimi zakramenti, mož kremenitegi značaja, s katerim je občina izgubila mnogoletnega svetovalca, čez 40 letnega odbornika, ki je vselej in ob vsakem času nastopil za dobrobit vseh, kot pristaš Slovenske ljudske stranke, a Slovenski Gospodar je z njim izgubil 28letnega naročnika. Z njim so izgubili otroci skrbnega, vzglednega in dobrega očeta, reveži dohodnika, potrebni pomočnika, ker vsak je našel pri njem pomoč

in postržbo. To je pokazal njegov pogreb v soboto, katerega so se udeležili vsi vzlic slabega vremena po mogočnosti vsi občinski odborniki in častno število občinstva. Izražamo naše globoko sožalje celi družini radi izgube. Rajni pa naj počiva v miru!

Radvanje. Prostovoljna požarna bramba v Radvanju ima v nedeljo dne 19. svečana v gostilni Škof (Roth) — pri vodovodu Tržaška cesta — dobrodelno zabavno prireditev z začetkom ob 15. uri. Vstopnina samo 4 Din. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo potrebnega gasilnega orodja, pričakuje odbor obilne udeležbe!

Leskovec. Dne 12. t. m. sta bila poročena mesar Friderik Vreg in trgovka Marija Kozel. Novoporočencema želimo obilo božjega blagoslova!

Sv. Ana v Slov. gor. V 3. številki »Domovine« je izšel članek, ki se onemoglo zaganja v mladeniče iz vrst SLS. Proti koncu članka ga imenuje že moža in najsposobnejšega borca SLS. Dopisnik v hudi jezi slika uspešno delo krajevne organizacije SLS pri zadnjih občinskih volitvah. Radi svoje avednosti napada druge, ki so po njegovem mnenju krivi poraza demokratov. Res pa je, da demokrati niso znali vezati kandidatnih list. Tako pa je klerikalni zmaj požrl posrednjega demokratskega župana s tajnikom vred. Pravijo, da sedaj pretaka radi tega bridke solze. O občini Zgornji Ročici namigava dopisnik, da so zmagali demokrati, res pa je, da sami demokrati v tej občini niti kandidirati niso upali; zato so dali na čelo člana SLS, ki je po volitvi ponovil svoj pristop v SLS, tako da šteje SLS 6 odbornikov in demokrati enega. O okrajni cesti pravi dopisnik, da smo jo mi preprečili. Vsakemu otroku je danes jasno, da lansko leto zadeva o okrajni cesti jasnega gospodarskega značaja niti ni imela, ampak se je vkljub veliki volji ljudstva hotel celi načrt porabili v politične namene. Ko pa se je našel neugoden političen načrt, se tudi z gospodarskega »lališča« ta cestna zveza ni upoštevala. Misel o tej cestni zvezi se je rodila prej, nego je dopisnik »Domovine« vedel o svojem poklicu in strankini pripadnosti. Njeni nositelji so bili drugi ljudje, kakor današnji puhloglavi naprednjaki. Ta misel se zopet pojavlja danes kot prvo vprašanje našega kraja in spravlja v razpravo pol župnije. Dopisnik, ki veliko govori o napredku, naj gre sedaj med ljudi in pokaže v dejanju in besedi, da mu je napredek kraja prva stvar. O tem pa mislim, da bo treba prepričati najprej predsednika krajevne organizacije SDS Sv. Ana,

ki izjavlja, da so za take novotarije le listi, ki davkov ne plačujejo. Samo beseda naprednjak še ni zodosil, treba je to v dejanju dokazati. Tudi v tem se je dopisnik varal, da je mislil z besedo »mladenič« prizadetega žaliti. Ako bi mladenič bila žalitev, bi vsak dorastel človek bil žaljen, ker je vsak preživel dneve mladosti.

Stoperec pri Rogatcu. Če tudi smo v zakotnem kraju in ni zlepa slišati imena naše vasi, vendar tudi tukaj z vnemo deluje mladina na prosvetnem polju. Preteklo nedeljo je priredilo tukajšnje učiteljsvo s šolodraslo mladino dve lepi igri, namreč: »Ne kliči vragat« in »Mutast muzikant«. Igrji sta uspeli za naše razmere prav dobro, kar je na gledalce napravilo zelo ugoden in razveseljujiv utis. Čisti dobiček je namenjen v korist stoperški šolski mladini.

Libeliče. Pri nas se je poročil Josip Vidrman, p. d. Mališnik, posestnik v Libeliški gori, s Katarino Sekalo, kmečko hčerjo v Stanijelu. Bog jima daj obilo blagoslova!

Ribnica na Pohorju. Kat. prosvetno društvo v Ribnici je priredilo dobro uspelo ljudsko igro »Miklova Zala«, ki jo je moralo ponoviti dne 5. t. m. Igralci so brez izjeme res častno rešili svoje vloge. Nekateri so s svojim uglajenim nastopom celo presenetili občinstvo. Domači umetnik-risar je pokazal svoj izredni risarski talent v risanju kulis. Tudi pevci pod vodstvom č. g. kaplana Barbiča so podali lepe in tehnično težke pesmi, ki jih slišiš le pri najboljših podeželskih pevskih društvih. Prireditev je posetilo veliko število ljudi in gostilniška dvorana pri Ptačniku je za take prireditve veliko premala. Ko je bila dvorana že do zadnjega kotečka zasedena, ljudje še niso odnehali, kajti vedno in vedno so še prihajali ljudje, ki so za vsako ceno hoteli videti igro. Nekaj uprav neverjetnega je bil pogled v prenatobno polno gostilniško dvorano. Glava pri glavi, kakor sardine v skatjci, so napolnili strpljivi ljudje že imenovani prostor. Dovoljujem si pa pripomniti k temu poročilu samo nekaj pripomb. Naj bi se dogodilo, da postane komu v taki prenatobni sobani slabo! Kaj početi, če bi izbruhnil požar? Kdo bi prevzel odgovornost za morebitno nesrečo? Iz vsega tega je razvidno, da ne preostaja Prosvetnemu društvu v Ribnici nič drugega, kot da začne resno misliti na društveni dom. Tak društveni dom je za Ribnico krvava potreba. Šele takrat bo začelo društvo prav živeti in uspehi bodo še vse bolj vidni. Sicer pa če gradijo veliko revnejše občine svoje lastne društvene domove, potem menda tudi naša

Miguel je takoj ubogal; ker v Argentini nikoli ne ponovijo ukaza, ko se prikaže revolver.

— Odpri roko!

Na Miguelovem obrazu se je prikazal komičen izraz protesta, ubogal pa je vseeno. Prsti so se iztegnili in nekaj je padlo na tla.

Dübell je še vedno meril proti Miguelu in je poklical druge.

— Glejte tam na tleh! Dve »tabi« ležita tam. Ena, ki mu je sedaj padla iz desne roke, je na enem koncu težja. Le poizkusite; pri vsakem metu pade na »suerte«!

— —

Ko se je Dübell zvečer vlegel in položil glavo na sedlo, da bi spal, je razmišljal o tem, kako neumnost je naredil. Nasprotnika je sicer ponižal in mnogo pridobil na ugledu, nakopal pa si je smrtnega sovražnika. In z ozirom na naloge, pred katerimi stoji, je več kot neumno, da si nakopa sovražnika, ki ne bo miroval, dokler se ne maščuje.

VII.

Drugo jutro je Dübell dobil naročilo, da zapusti sedanjo postajo in prevzame nadzorstvo nad pokrajino, ki je od središča oddaljena nekoliko kilometrov. V

gotovem oziru je bil tega vesel, ker ga Miguel ni gledal bogve kako prijazno, ko sta prišla skupaj in je gotovo najbolje, da sta čim bolj oddaljena drug od drugega.

Stari Donato se je zelo razburil, ko so mu povedali, kaj se je pri igri zgodilo in je takoj dal naročilo, da se Dübell odstrani.

Novi Dübellov dom je bila bajta, pletena iz šibja s streho iz trstja. Okna in vrata so bila zamrežena radi mosquito-muh.

Dübell se ni dolgočasil in edino to ga je mučilo, da je bil zelo oddaljen od Las Casasa in njegovih gostov.

Od ranega jutra pozno v noč je imel Dübell na pašnikih opravila in ko se je zvečer vrnil, je zadovoljno zavžil večerjo, ki si jo je sam pripravil. Zadnji trenutki pred solnčnim zahodom so mu bili najdražji. Sedel je pred bajto in občudoval nebeškolepi žar zahajajočega solnca.

Komaj je solnce zašlo, so prileteli milijoni žejnih muh in ni bilo obstanka zunaj.

Nekega večera je Dübell mirno sedel in kadil. Pes v kotu je naenkrat naglo dvignil glavo, vohal in tihno renčal, kar v pasjem jeziku pomeni: Takoj bom lajal!

Ker se pes nikdar ni zganil brez povoda, je postal Dübell pozoren. Pes ni miroval. Gobec je pritisnil na odprtino vrat in je pozorno napenjal ušesa.

nova knjiga za vas! Brez nje ni nedelje!
"BESEDE ŽIVLJENJA!"
 Naročite ta fantovski molitvenik,
 ki stane 22 Din, v usnje z zlato
 obvezco pa 30 Din v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Fantije

Ribnica ne bo zaostala! Začet bo treba in nič več odlagati, kajti le v delu bo zagotovljen uspeh!

Marenberg. V listnici uredništva »Slovenskega Gospodarja« se je bralo, da se v prihodnje ne sprejemajo poročila o raznih prerekanjih glede občinskih volitev v posameznih krajih. Ker pa je Marenberg obmejna občina, naj se objavi nekaj vrstic o zadnjem volilnem boju, ki je bil jako hud. Kraj obsega dve občini, trško, ki ji je sedaj župan Nemeč po krivdi slovenske nesloge, in okoliško, takozvano Vižingo, ki obsega soseske: Gornja in Spodnja Vižinga, Sv. Janez in Sv. Trije kralji. V nedeljo, dne 5. februarja, je bila volitev občinskega odbora za Vižingo. Bila je nepričakovano številna udeležba, in agitacija zadnjih dni strastna. Marenberški tržani so nameravali za vsako ceno dobiti okoliško občino v svojo oblast, računajoč z nepoučenostjo okoliških kmetov in delavcev, kar je bilo jako nevarno. Vendar so dobili združeni Slovenci, SLS ter delavska lista, lepo večino: 11 odbornikov, Nemci le 6. Naj bo izrečena javna zahvala vsem zavednim volilcem, ki so s svojo značajnostjo in požrtvovalnostjo rešili čast obmejne občine! Novemu odboru pa želimo mnogo uspeha v dobroti stiskanega kmetkega in delavskega ljudstva!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Poročila se je v Seliščih na svojem domu dobro in pridno dekletko Terezija Jaušovec s splošno priljubljenim in spoštovanim Vincencem Zemljicem od Male Nedelje. Oba sta iz dobre, krščanske in narodne hiše. Novoporočencema mnogo sreče!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V letošnjem predpustu v naši župniji gostije zelo napredujejo. Precejšnje število novozaročencev je že skočilo v zakonsko gnezdo. — Tudi gorki jug se je že začel spodtikati ob naš prijazni Rožički hribček, ki je krog in krog obdan z vinsko trto, njivami in sadnim drevjem. Kaj prijetno nam je živeti v sredi tega vinorodnega kraja. Krasen razgled imamo na vse strani naša Slovenskih gor in v Prekmurje.

Zagorci. Z glasom sreskega poglavarstva v Ptuj, ki je bil razglašen na Svečnico, je bilo oznanjeno, da se ne sme staviti nobena hiša, tudi nikakšna prezidava poslopja brez zidarskega in brez tesarskega mojstra, kakor tudi brez načrta in brez dovoljenja občine itd. To je občutno zadelo kmetiki in posebno še delavski sloj. Kje si naj sedaj ubogi zasluži denar, ko je vsepovsod hudo

za denar? Brezposelnost bo zavlada tudi na kmetih in po deželi, v mestih je je že tako dosti, da stanujejo ljudje skoro na prostem. Kako pa si hoče siromak, ki poseduje kakega pol orala zemlje ali več, omisliti imenitno hišo, oskrbeti si zidarskega mojstra, prošnje za dovoljenje itd. To je vse zaručeno z ogromnimi stroški. Vsak siromak gleda, da si napravi vse kolikor mogoče sam, drugače je prej drugih ko njegovo. Palače in imenitni načrti so za mesto, na deželi pa pustite ljudem živeti tako, da bo domača obrt prosta in prosto delo.

Šmiklavž pri Slovenjgradu. V naši mali župniji, v kateri navadno celo leto umrje le kakih sedem oseb, smo letos tekom 6 tednov imeli že pet pogrebov. Dne 8. t. m. smo imeli posebno žalostni pogreb, pokopali smo p. d. Prijolčevo gospodinjico Ivano Potočnik, ki je umrla nagle smrti v starosti šele 34 let, zapustivša svojemu možu štiri celo majhne otroke. Dala je zdravemu otroku življenje, a par ur po porodu je njej postalo slabo in naglo prihiteli vlč. g. župnik je mogel umirajoči ženi podeliti še samo sv. poslednje olje. Pokojna je bila zelo verna in pridna žena. Dne 11. t. m. pa smo položili k zadnjemu počitku častitljivega starčka Jurija Cas, p. d. Kodravega očeta, ki je dosegel visoko starost 78 let. Pokojni je bil mož stare korenine, globokoveren, zvest tretjerednik in je tudi svojo družino vzgojil v strogo verskem duhu. Prišel je k nam iz šentiljskih planin, pa po svoji pridnosti kot spreten trgovec z živino in po svoji treznosti je povzdignil svojo kmetijo do lepega blagostanja. Bil je tudi zvest pristaš naše stranke, že bolan se je pa vendarle udeležil zadnje volitve v narodno skupščino. Bog daj našim rajnim večni mir in pokoj, zaostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Slovenjgradec. Mislinjska podružnica slovenskega planinskega društva ima svoj redni letni občni zbor dne 3. marca t. l. v gostilniški sobi Narodnega doma. Vsi člani se vabijo, da se istega udeležijo. — Odbor.

Škofja vas. Cesta, katera pelje proti Sv. Tomažu, je bila v Tonekovem hribu za vsak promet nemogoča. Vsled tega so interesi sklenili jo popraviti, in g. Jurčak je dovolil, da se cesta prestavi, kar zelo omogoča prevoz čez hrib. G. Jurčak je nato predložil občini Škofja vas razmeroma majhno vsoto, za delno povrnitev stroškov, katere je imel pri napravi ceste. Dasi je od tega že več mesecev, še do danes ni naše županstvo naredilo druzega, kakor, da se je na seji sklenilo,

da bodo gotovi ljudje cesto pregledali. Kdor pozna to zadevo ve, da se pravi takšno zavlačevanje že itak dobrega človeka zlorablja. Vprašamo: Mar niso bile 292 procentne doklade dovolj visoke? Ako se trošijo vsote za reči, ki niso potrebne, ne ozirajoč se na veliko revščino davkoplačevalcev, potem mora za resnične potrebe biti denar.

Sv. Rupert nad Laškimi. V nižavah se nekako oglašajo pomlad, v naših bregih je pa še prava Sibirija; snega je nametlo še za eno zimo, mrzel veter razsaja tukaj vsaki dan, o ljubi spomladi mi še ne vemo ne duha ne sluha. Tako pa nas stiskajo nadloge na drugi strani: povsod pomanjkanje, denarja ni, in ne zaslužka. Precej hmelja smo pripravili preteklo leto, nekateri so ga prodali po znanih nizkih cenah, večinoma pa še leži v shrambah in posluša, kako židje in njim podobni kristjani brijejo norce s tem pridelkom. — Pred nekaj časa se je tukaj ustanovila mlekarina, danes je to podjetje na robu propada, sir ne gre! — Dne 25. februarja je umrla v Mrlibrezi vdova - kmetica Marija Rejc po kratki bolezni. Bila je vrla krščanska žena, katere mož, blagi Anton, je bil vzoren zavedni slovenski kmet. Počivaj skrbna, dobra mati v miru! — V trobendolskem premogokopu imamo šele kratko časa novega obratovodja g. Moškotevca, o katerem gre samo en glas: hvala Bogu za tako vestnega uradnika! Čisto novi duh je zavel med delavci; nemarneži, rogovileži in pretepači kar frčijo iz jame! Prav tako!

Šmarje pri Jelšah. Nenavadno veliko oklicev je bilo v naši župniji. To kaže, da prebiva pri nas zdrav in krepek rod. Dne 6. februarja je bil v naši župnijski cerkvi poročen vrli mladenič Baltazar Pečnik iz zavedne krščanske hiše z Marijo Pecko z istotako dobre naše hiše. — Šmarski Orel je v popolnem razmahu novega življenja. Najboljši fantje naše fare si štejejo v čast, da morejo biti člani naše organizacije. Pa imamo tudi v naše sredini moža, ki z ognjenim navdušenjem dela za procvit našega Orla. In to je naš gosp. kaplan Strmšek. Mnogi nam zavidajo takšnega voditelja, mi pa smo ponosni, da smemo imenovati g. kaplana enega najboljših mož v našem Orlu. Hvala Vam v imenu vseh bratov Orlov Šmarski Orel Vam ostane hvaležen in bo Vaše nauke obranil v neizbrisnem spominu.

Zibika. Veseli svatje vrlega ženina Antona Založnik in Anice Čokl poklonijo za nove zvonove M. B. na Tinski gori 115 Din. Posnemajte!

— Dobro, stari, gteva ven in pogledava, kdo da je tam!

Dübell je odrinil zapah.

V tem trenutku se je prikazala iz teme postava, zavita v dolgo suknjo, z gosto mosquito-mrežo okrog glave.

— Jaz sem . . . Juanita!

— Juanita?

Odpri je vrata in jo pustil noter.

Dekle je odložilo suknjo in mrežo. Dübell je videl roko, katere ni branila mreža, polna je bila mosquito-pikov.

— Kako strašno so te spikale! — je rahlo božal roko. — Ali si morala daleč iti?

— V ravni črti je od tukaj 12 km do očetove hiše.

— 12 km si jahala skozi to gosto meglo muh!

— Da. Povedala sem ti, da pridem. Samo na to sem čakala, da bi bil sam — je govorila mehko.

— Kako pa si izvedela, da sem sam?

— Neka sova mi je pripovedovala, tako mislim, majhna, rujava sova, ki vsak dan sedi na ograji in tako obrača glavo, da vse vidi. Marsikaj ti imam povedati, kar te bo zanimalo. Lepa holandska žena, sestra tvojega prijatelja . . .

— Kaj je z njo?

— Ona in don Raoul Las Casas —

Juanita se je obotavljala, ko da ne ve, ali bi naj nadaljevala.

— Ali se je zgodila nesreča? — je vprašal malo nemirno.

Juanitino vedenje se je izpremenilo.

— Zakaj vprašaš to?

— Ker hočem vedeti!

Juanita se je naslonila na mizo in s prsti je zagrabila prt.

— Ljubiš jo!

Dübell jo je začudeno gledal? V dekletovih očeh je gorel srd.

— Juanita, kaj ti je? — jo je skušal prijeti za roko, a ona ni pustila in je z nogo udarila ob tla.

— Ljubiš jo! V Entre Rios si prišel le zato, da bi jo videl!

Juanitin pogled je bil tako divji, da se ga je Dübell zbal.

— Ne razumeš tega — je rekel mirno. — Ona ženska je sestra mojega prijatelja, torej mi je sestra.

Umolknil je. Ker ji iz oči jeza še ni izginila, je mehko nadaljeval:

— Draga Juanita, ne ljubim je. Palabra d'Ingles!

— Palabra d'Ingles . . . na angleško častno besedo, Dekle je polagoma dvignilo glavo.

(Dalje prih.)

Ve morate imeti knjigo
„KADAR ROŽE CVETO“
Naročite jo v Tiskarni
sv. Cirila v Mariboru.

Dekleta